

Kerit

Zprávy z kostela
Pražského Jezulátka

Vážení přátelé,

na prahu Vánoc vám přinášíme opět několik čerstvých zpráv z našeho kostela. Adventní dobu jsme letos zahájili trochu netradičně tvůrčím setkáním. Pozvali jsme lidi ze všech jazykových komunit, které navštěvují náš kostel, a nechali jsme je spolu tvořit jedinečné umělecké dílo: velký šestimetrový obraz – otisk podlahy kostela. Vše probíhalo pod vedením předního českého malíře Patrika Hábla. Plátno ve čtyřech pruzích jsme rozložili na vyšlapanou dlažbu a modrými pastely pak všichni začali snímat tuto „stopu“. V obraze je tak otištěno nejen místo, ale také všichni tvůrci, každý se svým originálním stylem. Obraz je jakousi památkou tohoto neopakovatelného setkání.

Když jsme obraz nad oltářem pověsili, mezi prostředními pruhy plátna se vytvořila trhlinka, která nebyla původním záměrem, ale která velmi výstižně připomíná adventní modlitbu „protrhni se nebe a vydej Spasitele“. Jedné malé návštěvnici zase obraz připadal jako zamrzlé okno – skrze něj všichni můžeme vyhlížet „Slunce vycházející z výsosti“. Tento obraz nás tedy provází adventní dobou a vyjadřuje naši modlitbu a očekávání. Je možné ho navíc poslat z kostela pomocí digitální technologie jako vánoční přání.

V tomto čísle Keritu se můžete dočíst, jak se dále rozvíjí projekt Stopy, díky kterému mohly už stovky žáků základních škol nahlédnout nejen do prostoru našeho kostela, ale také se pod vedením skvělých lektorů dotknout křesťanských a lidských hodnot. To vše formou zážitkové pedagogiky, na míru přizpůsobené jejich věku. Pokračujeme též v obnově našeho poutního místa, aby se stávalo stále krásnějším a inspirativnějším prostorem, otevřeným všem příchozím. A zde bych rád poděkoval vám, kteří nás jakoukoliv formou podporujete. Přeji vám za celou komunitu i naše spolupracovníky pokojné Vánoce a dobrý vstup do nového roku.

P. Pavel Pola OCD, převor kláštera

Objevujeme Stopy lidí minulosti i současnosti v kostele Pražského Jezulátka

Na podlaze a různých místech kostela se hned ráno objeví záhadné barevné stopy, o chvíli později pak na různých místech – často přímo před oltářem Jezulátka, u křtitelnice nebo ambonu – velké dřevěné kostky. Občasní návštěvníci kostela se dívají a rozhlížejí kolem, ale ti, kdo ve všední dny pravidelně chodí na ranní mše už vědí, co se bude dít dál.

Za chvíli se totiž do kostela směle či s trochou ostychu nahrne skupina školáků označených právě takovými stopami, aby tu strávili dopoledne plné neobvyklých zážitků. Mohou si na vlastní kůži vyzkoušet, co znamená být hudebníkem, který z kůru hraje pro celý kostel, nebo od ambonu do mikrofonu přečíst úryvek z knihy Přísloví. Během programu Stopy se postupně dozvídají mnoho zajímavých věcí o křesťanství, o životě karmelitánů, o kostele a jeho historii i současnosti. Poznávají kostel Pražského Jezulátka jako místo, kam chodí lidé z celého světa, a mohou přemýšlet o tom, jaké jsou asi životy lidí z jiných zemí, v čem se liší od jejich a co s nimi mají společného.

Pro některé z malých účastníků programu je to jedno z prvních setkání s prostředím kostela a po někdy nespělých prvních krocích už s nadšením všechno zkoumají a vyptávají se. Na závěr musejí sebrat trochu odvahy, aby mohli vylézt do vysoké věže nebo sestoupit do podzemní krypty. Před Vánoci samozřejmě věnují čas betlému a příběhu o narození Ježíše, kterým je provázán kostýmovaný pastýř. Ten totiž v Betlémě byl a všechno si dobře pamatuje.

Programy vede tým osmi lektorů, kteří do nich vkládají mnoho nápadů, nadšení i zkušeností. A práce s dětmi je pro ně zároveň obohacením – třeba když se školáci zeptají na některý detail, kolem kterého denně bez povšimnutí chodíme a upozorní nás, jak je zajímavý.

Projekt Stopy začal na jaře 2016 nejprve se sousední Malostranskou základní školou. Teď již běží na plné obrátky a každý týden se ho zúčastní minimálně jedna třída. Celkem už se do projektu zapojilo přes padesát tříd ze všech koutů Prahy. Stopy jsou určené pro první stupeň, od začátku ho nabízíme čtvrtákům a pátákům a na příští pololetí už máme připravené i „Stopičky“ pro 1.-3. třídu.

Malí školáci se tak přidávají k tomu velkému množství lidí, kteří do našeho kostela přicházejí, nechávají zde svou stopu a způsobují, že je otevřeným místem setkání a dialogu.

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
OP Praha – pól růstu ČR

Projekt Objevování stop lidí minulosti a současnosti v kostele Pražského Jezulátka je spolufinancován Evropskou unií

Spojujeme Prahu se světem

Vánoční přání z kostela Pražského Jezulátka

Technikou frotáže se pomocí olejových pastelů na čtyři šestimetrové pruhy látky otiskla zvrásněná dlažba kostela, po které po staletí kráčí tisíce lidí, i rukopis a temperament každého z několika desítek tvůrců. Kostel se rozezvučel češtinou, angličtinou, španělštinou a v sakristii se pak přidal i zpěv filipínského a španělského sboru.

Když se pruhy daly dohromady, vzniklo velké plátno, zavěšené na hlavním oltáři, které je odrazem tohoto setkání.

V sobotu 2. prosince se v kostele Pražského Jezulátka sešla padesátka lidí ze čtyř jazykových komunit, aby zde společně vstoupili do adventu a vytvořili vánoční přání pro lidi z celého světa.

Večer zahájili poslechem Gotické suity Leona Böllmanna v podání mladého varhaníka Samuela Pavlíčka. Po krátkém slově Petra Glogara o adventním čase, ve kterém se setkávají chronos a kairos – dva různé časy v našem životě – se pod vedením malíře Patrika Hábla pustili do tvorby.

Bude nás provázet během celého adventu a Vánoc. Je také letošním vánočním přáním, které můžete z kostela Pražského Jezulátka nejen dostat, ale i poslat dalším lidem.

Každý, kdo přijde během adventu a Vánoc do kostela, jej může přímo odsud emailem odeslat komukoli do celého světa.

Letošní vánoční přání tak spojuje Prahu se světem a všechny, kdo jej vytvořili a kdo přišli během adventu a Vánoc do kostela, s dalšími lidmi po celém světě.

Na mapu míst, kam putují všechna odeslaná přání, se můžete podívat přímo v kostele, ale také na dálku na www.pragjesu-christmas.cz.

Za podporu projektu Vánoční poselství děkujeme Městské části Praha 1.

Odkrývání krásy hlavního oltáře

Po celý rok probíhalo v kostele restaurování hlavního oltáře. Restaurátorský tým pod vedením Daniela Talavery obnovil sochy proroků Eliáše a Elisea a karmelitánských světců Terezie z Ávily a Jana od Kříže. Ze soch sejmuli nepůvodní zlacení a obnovili původní povrch, který kombinuje měď a zlato.

Pod lešením zakrývajícím po větší část roku levou polovinu oltáře probíhalo restaurování dřevěné architektury sloupů a kladí (římsy). Za 350 let od vzniku oltáře na nich bylo několik vrstev přemalby, které restaurátoři pomocí rozpouštědel odstraňovali, aby se dostali k původní vrstvě. Do její barvy, která imituje mramor, se bude oltář obnovovat během roku 2018.

Restaurování celého oltáře do ojedinělé původní podoby kombinující zlato a měď probíhá postupně od roku 2009. V letošním roce jej podpořil grant Hlavního města Prahy a stejně jako v minulých letech i celá řada jednotlivých dárců, kterým tímto velmi děkujeme.

Děkujeme všem dárcům, kteří v letošním roce přispěli na obnovu oltáře a na další aktivity probíhající v kostele Pražského Jezulátka. Děkujeme také za vaše dary pro karmelitánské misie ve Středoafrické republice.

Kostel Pražského Jezulátka můžete finančně podpořit prostřednictvím přiložené složenky nebo darem na účet 6024090001/2700.

*Komunita bosých karmelitánů
z kláštera Pražského Jezulátka*

Etika ve vykloubené době Člověk v dialogu v roce 2018

23. 1. Jan Sokol, filosof

20. 2. Vladislav Chvála, Ludmila Trapková,
rodinní terapeuti

20. 3. Václav Moravec, žurnalista

23. 7. Richard Rohr, americký františkán

Videozáznamy ze všech večerů Člověka
v dialogu i aktuální program najdete na
www.pragjesu.cz/clovekvdialogu

Málokdo si klade otázku po smyslu. Jsme svědky rozmělnění společenského éthosu. Mnohé, co jsme před nedávnem považovali v životě společnosti za nemyšlitelné, se stává téměř jeho běžnou součástí.

Neptáme se, zda to či ono je pro náš život a naše vztahy dobré. Neptáme ani tolik po smyslu, ale ptáme se pouze, zda je to uskutečnitelné. A možné je ledacos. To, co bylo včera pokládáno za pevné, stabilní a neměnné, je dnes v pohybu s jedinou, a jestli vůbec položenou otázkou: Jakým způsobem lze tuto možnost zrealizovat?

Chceme v tomto roce „Etika v době vykloubené“ společně hledat, jak zpevnit a čím řídit naše svobodné a odpovědné jednání.

V roce 2017 se v rámci cyklu Člověk v dialogu se uskutečnilo celkem 14 večerních akcí a dvě výstavy věnované Spiritualitě v tekuté době. Příští tok se v rámci Etiky ve vykloubené době můžete těšit například na filosofa Jana Sokola, lékaře Tomáše Šebka, žurnalistu Václava Moravce a amerického františkána Richarda Rohra, který se věnuje mužské spiritualitě.

Kerit. Prosinec 2017. Klášter Pražského Jezulátka, Karmelitská 9, 118 00 Praha 1, tel. 257 533 646, www.pragjesu.cz, mail@pragjesu.cz, Texty Pavel Pola, Petr Glogar, Hana Říhová. Foto: Archiv kostela Pražského Jezulátka, M. Špelda, D. Talavera.